

Parlamentul României

Senat

PROIECT

HOTĂRÂRE

la Propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre – COM (2017) 824 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr.13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/129/22.03.2018.

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1 – Senatul României:

- (1) Constată că Directiva propusă respectă parțial principiul subsidiarității în ceea ce privește coordonarea economică și guvernarea europeană, inclusiv responsabilitatea. Cu toate acestea, există semne de întrebare cu privire la baza legală a criteriilor cantitative, precum și a instituirii unor organisme independente.
- (2) Consideră că obiectivele numerice pe termen mediu (MTO-s) afectează competența bugetară a statelor membre și a parlamentelor lor naționale. Principiul “*one-size-fits-all*” (aceiași pentru toți) s-a dovedit în practică neviabil din punct de vedere economic, în contextul numeroaselor provocări cu care se confruntă Uniunea la ora actuală și a diferențelor de dezvoltare și potențial dintre statele membre.

- (3) Propunerea respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice alese, directivă, dar sub aspectul conținutului fie depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale, fie este inadecvată.
- (4) Supozițiile TSCG – aplicarea austerității în domeniul public – drept soluție pentru dificultățile generate de criză și de construcția sistemului monetar au fost infirmate teoretic și practic.
- (5) Constituirea unor „organisme independente”, cu autonomie funcțională față de autoritățile bugetare ale statelor membre și care funcționează în temeiul unor dispoziții legale naționale, pentru a monitoriza și cere autorităților bugetare să activeze mecanismul de corecție, nu conferă nicio legitimitate din punct de vedere democratic și nicio garanție de responsabilitate mai mare decât organismele democratic alese/investite. Propunerea este și inoportună, în contextul acuzațiilor repetate privind funcționarea nedemocratică a instituțiilor europene; ea poate fi utilizată de curentele eurosceptice și populiste pentru amplificarea reacțiilor antieuropene.

Argumente suplimentare:

- a) Contextul și învățămintele trase după 5 ani de aplicare a TSCG-ului duc la concluzii diferite. Austeritatea publică a întârziat ieșirea din recesiune. Criza economică a fost rezultatul și condiția unor acțiuni riscante din zona privată, nu a risipei cetățeanului de rând. Statele, în general, au intervenit utilizând bani și garanții publice pentru a salva sistemul financiar bancar; ele nu sunt cauza crizei și nu trebuie pedepsite pentru asta.
- b) Teoretic, austeritatea s-a bazat pe o nepermisă extrapolare la macroeconomie a analizei microeconomice. La nivel macroeconomic, cheltuiala unui agent este venitul altuia. Limitarea cheltuielilor publice menține recesiunea sau o agravează, diminuând cererea.
- c) Dezvoltarea serviciilor publice poate fi finanțată prin credit, de asemenea; deficitul în limite rezonabile nu este în sine rău, cum nu este nici bine. Depinde de obiectivele pentru care este utilizat și de eficiența și responsabilitatea realizării lor. Politica de austeritate promovată de anumite guvernări este în fapt o politică de menținere a status quo-ului: cei bogați rămân bogați, cei săraci, săraci, iar decalajele se conservă. Pe de altă parte, se reduce capacitatea statelor/ponderii sectorului public și, drept urmare, cantitatea și calitatea serviciilor publice, afectând direct cetățeanul și încrederea acestuia în instituții. Din aceste motive, austeritatea nu este o normă de comportament macroeconomic care să garanteze succesul dezvoltării unei societăți.
- d) “Organismele independente” propuse pentru monitorizarea abaterilor fiscale sau a respectării normelor bugetare nu au capacitatea necesară de a asigura o viziune economică pe termen mediu și lung așa cum o au Parlamentele și Guvernele (responsabile de stabilirea obiectivelor de dezvoltare). Or, apare o contradicție atât timp cât gândirea ”pe termen scurt” (short-term-ism-ul) a fost identificată de Comisia Europeană însăși drept una dintre cauzele crizei.

e) Se folosesc în continuare indicatori și concepte neclare sau care se bazează pe teorii economice discutabile sau demult infirmate – ”deficit structural”, „rata naturală de șomaj” sau ”curba Phillips”.

f) Propunerea nu ține cont de necesitatea reformei indicatorilor din PSC în două direcții – flexibilizarea aplicării în funcție de condițiile concrete și adăugarea unor indicatori precum balanța de plăți. Dezechilibrele macroeconomice sunt corelate cu excedentele/deficitele balanței de plăți într-o măsură mult mai mare decât cu deficitele bugetare.

Art. 2 - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din.....martie 2018, cu respectarea prevederilor art.76 alin(2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

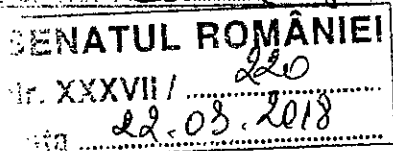
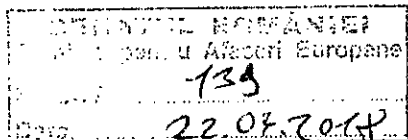
Călin POPESCU – TĂRICEANU

București, martie 2018

Nr.

Parlamentul României
Senat
Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT SUPLIMENTAR
la
Propunere de
DIRECTIVĂ A CONSILIULUI
de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-
bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre
COM (2017) 824 final

În temeiul prevederilor art. 109 din Regulamentul Senatului, republicat, în ședința din 19 martie 2018, Plenul Senatului a hotărât trimiterea spre reexaminare a proiectului de hotărâre referitoare la propunerea de DIRECTIVĂ A CONSILIULUI de stabilire a unor dispoziții de consolidare a responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre - COM (2017) 824 final la Comisia pentru Afaceri Europene.

În cadrul Comisiei pentru afaceri europene, raportor a fost doamna senator Gabriela Crețu.

Directiva face parte dintr-un pachet care mai cuprinde Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană - Noi pași către finalizarea Uniunii Economice, COM (2017) 821 final, Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană - Noi instrumente bugetare pentru o zonă euro stabilă în cadrul Uniunii, COM (2017) 822 final și Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu și Banca Centrală Europeană - Un ministru european al economiei și finanțelor, COM (2017) 823 final, pachet vizând conformarea cu prevederile art. 16 din *Tratatul privind stabilitatea și guvernanta*.

Prezenta directivă își propune transpunerea în dreptul Uniunii Europene a părții din *Tratat* cunoscută drept *Compactul fiscal* sau *Compactul bugetar*. Precizăm că TSCG nu este un document legislativ/tratat al Uniunii Europene, ci un acord interguvernamental, adică un tratat semnat de șefii de guvern în afara cadrului Uniunii Europene. Drept urmare, părțile contractante ale TSCG sunt împiedicate să utilizeze oricare dintre instituțiile oficiale ale Uniunii pentru monitorizarea sau aplicarea TSCG, fără acordul tuturor membrilor, deoarece instituțiile au exclusiv funcții comunitare.

Deși 25 de state membre sunt semnatare ale TSCG, numai statele membre din zona euro și, în mod voluntar, Bulgaria, Danemarca și România se supun dispozițiilor bugetare pe care directiva le transpune. Precizăm că, spre deosebire de țara noastră, Bulgaria are consiliu monetar, iar Danemarca și-a ancorat moneda de euro. Polonia, Ungaria și Suedia nu au aderat la *Compactul bugetar*, iar Cehia și UK nu au aderat la TSCG, în general. Putem concluziona că România a făcut exces de zel, fiind singura țară care a ales să adere la ideologia care a stat la baza acestuia – ideologia austerității – fără o rațiune care să o determine; și-a afectat astfel posibilitățile de creștere economică și și-a diminuat pârghiile de intervenție pentru a-și susține dezvoltarea. Celelalte părți ale TSCG au ca scop consolidarea coordonării politicilor economice și a guvernantei zonei euro.

Temeiul juridic pentru directiva propusă îl constituie articolul 126 alineatul (14) al doilea paragraf din TFUE, prin consolidarea responsabilității fiscal-bugetare și a orientării bugetare pe termen mediu în statele membre, avându-se în vedere completarea și consolidarea cadrului de politică existent pentru a evita acumularea de

deficite excesive. Directiva propusă nu modifică normele de fond și normele procedurale ale Pactului de Stabilitate și Creștere, ci este instrumentul prin care statele vor fi obligate să includă prevederile în legislația națională. Directiva s-ar aplica direct tuturor statelor membre din zona euro și include opțiuni de participare pentru statele membre din afara zonei euro.

În urma examinării în ședința din data de marți, 20 martie, Comisia pentru afaceri europene își menține observațiile la propunerea de Directivă:

- (1) **Se constată că Directiva propusă respectă parțial principiul subsidiarității în ceea ce privește coordonarea economică și guvernanta europeană, inclusiv responsabilitatea.** Cu toate acestea, există semne de întrebare cu privire la baza legală a criteriilor cantitative, precum și a instituirii unor organisme independente.
- (2) Considerăm că obiectivele numerice pe termen mediu (MTO-s) afectează competența bugetară a statelor membre și a parlamentelor lor naționale. Principiul "one-size-fits-all" (același pentru toți) s-a dovedit în practică neviabil din punct de vedere economic, în contextul numeroaselor provocări cu care se confruntă Uniunea la ora actuală și a diferențelor de dezvoltare și potențial dintre statele membre.
- (3) Propunerea **respectă principiul proporționalității sub aspectul formei juridice** alese, directivă, dar **sub aspectul conținutului fie depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale, fie este inadecvată.**
- (4) Supozițiile TSCG – aplicarea austerității în domeniul public – drept soluție pentru dificultățile generate de criză și de construcția sistemului monetar au fost infirmate teoretic și practic.
- (5) Constituirea unor „organisme independente”, cu autonomie funcțională față de autoritățile bugetare ale statelor membre și care funcționează în temeiul unor dispoziții legale naționale, pentru a monitoriza și cere autorităților bugetare să activeze mecanismul de corecție, nu conferă nicio legitimitate din punct de vedere democratic și nicio garanție de responsabilitate mai mare decât organismele democratice alese/investite. Propunerea este și inoportună, în contextul acuzațiilor repetate privind funcționarea nedemocratică a instituțiilor europene; ea poate fi utilizată de curentele eurosceptice și populiste pentru amplificarea reacțiilor antieuropene.

Ca argumente suplimentare cu privire la poziția pe care v-o propunem spre adoptare, adăugăm:

- a) Comisia Europeană nu are obligația juridică să transpună în legislația europeană prevederile *Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernanta* în cadrul Uniunii Economice și Monetare, acesta fiind un document interguvernamental la care instituțiile europene nu sunt parte. Inițiativa este determinată doar de argumente politice, unele dintre ele contrazise de realitate.
- b) Contextul și învățămintele trase după 5 ani de aplicare a TSCG-ului duc la concluzii diferite. Austeritatea publică a întârziat ieșirea din recesiune. Criza economică a fost rezultatul și condiția unor acțiuni riscante din zona privată, nu a risipei cetățeanului de rând. Statele, în general, au intervenit utilizând bani și garanții publice pentru a salva sistemul financiar bancar; ele nu sunt cauza crizei și nu trebuie pedesite pentru asta.
- c) Teoretic, austeritatea s-a bazat pe o nepermisă extrapolare la macroeconomie a analizei microeconomice. La nivel macroeconomic, cheltuiala unui agent este venitul altuia! Limitarea cheltuielilor publice menține recesiunea sau o agravează, diminuând cererea. Pentru ilustrarea dimensiunilor tranzacțiilor de care vorbim, doar libera circulație a mărfurilor - cea mai dezvoltată dintre cele patru libertăți fundamentale - generează aproximativ 25 % din PIB-ul UE

și 75 % din schimburile comerciale intra-UE; în 2016, comerțul cu mărfuri intra-UE a fost evaluat la 3 110 miliarde de euro.

- d) În lumea actuală, economia privată este finanțată în principal prin credit. Dezvoltarea serviciilor publice poate fi finanțată prin credit, de asemenea; deficitul în limite rezonabile nu este în sine rău, cum nu este nici bine. Depinde de obiectivele pentru care este utilizat și de eficiența și responsabilitatea realizării lor. Politica de austeritate promovată de anumite guvernări este în fapt o politică de menținere a status quo-ului: cei bogați rămân bogați, cei săraci, săraci, iar decalajele se conservă. Pe de altă parte, se reduce capacitatea statelor/ponderii sectorului public și, drept urmare, cantitatea și calitatea serviciilor publice, afectând direct cetățeanul și încrederea acestuia în instituții. Din aceste motive, austeritatea nu este o normă de comportament macroeconomic care să garanteze succesul dezvoltării unei societăți.
- e) "Organismele independente" propuse pentru monitorizarea abaterilor fiscale sau a respectării normelor bugetare nu au capacitatea necesară de a asigura o viziune economică pe termen mediu și lung așa cum o au Parlamentele și Guvernele (responsabile de stabilirea obiectivelor de dezvoltare). Or, apare o contradicție atât timp cât gândirea "pe termen scurt" (short-term-ism-ul) a fost identificată de Comisia Europeană însăși drept una dintre cauzele crizei.
- f) Se folosesc în continuare indicatori și concepte neclare sau care se bazează pe teorii economice discutabile sau demult infirmate – "deficit structural", „rata naturală de șomaj” sau "curba Phillips".
- g) Propunerea nu ține cont de necesitatea reformei indicatorilor din PSC în două direcții – flexibilizarea aplicării în funcție de condițiile concrete și adăugarea unor indicatori precum balanța de plăți. Dezechilibrele macroeconomice sunt corelate cu excedentele/deficitele balanței de plăți într-o măsură mult mai mare decât cu deficitele bugetare.

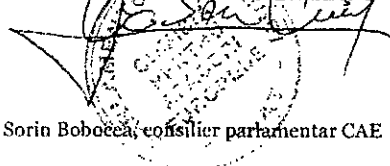
Partidul Mișcarea Populară, prin reprezentantul său în Comisia pentru Afaceri Europene, a avut o opinie minoritară ce a fost inclusă explicit în conținutul acestui raport și anume:

Grupul parlamentar PMP nu este de acord cu observațiile formulate în cadrul Raportului final de către Comisia pentru afaceri europene și consideră că aplicarea Directivei în forma primită în Parlament este în acord cu interesele atât ale Comisiei Europene, cât și ale statelor membre ale Uniunii Europene care au aderat la Tratatul privind Stabilitatea, Coordonarea și Guvernanța în cadrul Uniunii Economice și Monetare. Considerăm că dacă prevederile Tratatului fiscal ar fi fost respectate de către România în totalitate, așa după cum s-a angajat, am fi fost pregătiți pentru intrarea în zona euro.

În ședința din data de 20 martie a.c., membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritatea voturilor celor prezenți și un singur vot împotriva (domnul senator BACIU Gheorghe, PMP), formularea unei **Opinii la COM(2017) 824 final**, în conformitate cu observațiile de mai sus.

Comisia pentru afaceri europene **supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea Opiniei la COM(2017) 824 final**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PRESEDINTE,
Senator Gabriela CRETU

SECRETAR,
Senator Cătălin Dumitru TOMA

Parlamentul României

Senat

Proiect

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea apei destinate consumului uman (reformare)

COM (2017) 753 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și alin. (3) din Constituția României, republicată, și Protocolului nr.2 anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

În baza raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/144/27.03.2018

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art.1.- Senatul României:

- (1) Constată că prezenta propunere de directivă respectă principiile subsidiarității și proporționalității, întrucât obiectivele sale nu pot fi realizate la nivel național, iar măsurile propuse și forma de directivă sunt adecvate. Evaluarea impactului care însoțește prezentul document arată că măsurile cele mai adecvate și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor care ar putea fi luate la nivelul UE cu ocazia revizuirii, se regăsesc în textul directivei. În același timp, textul propunerii necesită încă numeroase clarificări, drept pentru care transmite următoarele observații.
- (2) Consideră că:
 1. Chiar dacă din punct de vedere al protejării stării de sănătate a populației, nu putem contesta alegerile Comisiei Europene, totuși subliniem că efortul financiar pe care îl implică monitorizarea tuturor parametrilor propuși precum și măsurile care trebuie luate pentru conformarea la valori atât de stricte, nu se justifică în raport cu beneficiul, cu atât mai mult cu cât valorile recomandate de OMS răspund obiectivului de protejare a sănătății tuturor categoriilor populaționale și se bazează pe studii demne de încredere.
 2. Motivația Comisiei, conform căreia, întrucât valorile actuale sunt în vigoare de decenii, se presupune că nu vor exista costuri suplimentare, întrucât se aplică deja tehnicile de tratare necesare pentru conformarea la aceste limite, nu este sustenabilă.
 3. Introducerea noilor parametri precum și creșterea frecvenței de monitorizare presupun investiții importante în tehnică de laborator și personal calificat pentru care este necesar cel puțin un interval rezonabil de timp, dar și fonduri importante.

4. Introducerea de noi parametri va induce costuri semnificative și pentru operatorii de apă, metodele de analiză fiind costisitoare iar numărul laboratoarelor care pot realiza aceste determinări este limitat.
5. Sunt necesare precizări pentru unii parametri ca de exemplu:
 - a. pentru turbiditate, trebuie să se clarifice introducerea acestuia în grupul parametrilor microbiologici și frecvența de monitorizare zilnică sau online (frecvența va crește de la săptămânal la zilnic);
 - b. pentru crom sunt necesare precizări care să clarifice scăderea valorii maxime admise;
 - c. pentru unele familii de substanțe cum ar fi PFAS (fiecare substanță perfluoroalchilată și polifluoroalchilată) este necesară denumirea substanțelor individuale pentru fiecare familie; totalul va reprezenta suma acestor substanțe individuale.
6. Expunerea prin apă potabilă este diferită de cea privind aditivii alimentari, astfel că o valoare de 0,5 este suficient de sigură. De asemenea riscul de supraexpunere este exprimat de EFSA în 0.7 mg/kg corp, ori concentrația în apă este de 0,7 mg/l. Pentru a ajunge la o încărcare de 0,7 mg/kg corp, un sugar ar trebui să bea în fiecare zi o cantitate de apă egală cu greutatea lui, respectiv 3l/zi, ceea ce nu este posibil.
7. Parametrii trebuie analizați în acele zone de aprovizionare cu apă potabilă (ZAP) unde există industrie de profil și riscul apariției acestora în apa potabilă.
8. Ținând cont și de punctul de vedere al OMS, trebuie să propunem eliminarea parametrilor: benzen, cianură, 1,2-diclorețan, mercur și hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) datorită faptului că acești parametri apar de regulă în urma unor incidente de poluare.
9. Efortul financiar și de resurse umane pe care îl presupune implementarea monitorizării perturbatorilor endocrini nu se justifică raportat la riscul asupra sănătății și că ar trebui analizați exclusiv din ZAP, în care sursa este de suprafață.
10. În ceea ce privește perturbatorii endocrini (beta –estradiol, bisfenolA, nonifenoli), în prezent nu există dovezi că ar exista riscuri pentru sănătate asociate apei potabile, care este o sursă minoră de expunere, iar astfel de riscuri sunt improbabile.
11. Aceste substanțe pot reprezenta o problemă pentru apele de suprafață fiind prezente în râuri care sunt afectate de efluenți proveniți din tratarea apelor uzate municipale și industriale, astfel încât suntem de părere că analiza acestora ar putea fi impusă numai în apele care provin din surse de suprafață.
12. Există ZAP mici care ar trebui să realizeze investiții pentru conformare în condițiile în care valorile înregistrate nu impun niciun risc pe sănătate.
13. Parametrul Legionella pneumophila ar trebui analizat doar în clădirile publice prioritare, de ex. spitale, instituții de sănătate publică, clădiri cu capacități de cazare, unități penitenciare și campinguri care sunt dotate cu sistemele cu dușuri sau alte sisteme care produc aerosoli și care găzduiesc populații vulnerabile.
14. Nota prin care se preciza că este necesară analiza doar a pesticidelor care pot fi prezente într-o anumită sursă de apă supusă potabilizării ar trebui păstrată, deoarece multe din pesticidele prevăzute ca parametri de analizat pot să nu se regăsească în sursa de apă supusă potabilizării, ca urmare a istoricului agricol al terenului pe care este situată captarea.
15. În urma introducerii definiției privind operatorul de apă și clasificării acestuia în foarte mare, mare și mic, nu mai este clar dacă monitorizarea și raportarea se vor efectua cu luarea în considerare a zonei de aprovizionare cu apă (așa ca până în prezent) sau a operatorului de apă (acesta poate distribui apa din mai multe surse, în diverse zone de aprovizionare).

16. Directiva ar trebui să precizeze în mod explicit valori prag sau să clarifice dacă nu există pentru a asigura încrederea populației asupra informațiilor.
17. Frecvența minimă de prelevare pentru operatorii care furnizează peste 100 m.c. este foarte mare și imposibil de realizat.
18. Referitor la evaluarea pericolelor corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman este necesară o clarificare și o corelare a termenilor utilizați în această propunere de directivă cu cei folosiți în terminologia Directivei Cadru privind Apa și a celorlalte directive din domeniul apei, menționate la art. 8 (exemple: identificarea pericolelor, măsuri de atenuare, evaluarea pericolelor).
19. Pentru evaluarea microplasticelor directiva ar trebui să prevadă adoptarea unor metode analitice care să ghideze statele membre.
20. În ceea ce privește evaluarea riscului de distribuție internă, nu se menționează cum se va face accesul pe proprietățile private pentru realizarea analizei de risc. Abrogarea vechiului articol 10 referitor la asigurarea calității tratamentelor, echipamentelor și materialelor este prematură și nu va conduce la eliminarea în sine a barierelor comerciale denunțată în considerentul 12. În plus, materialele care intră în contact cu apa potabilă reprezintă o problemă în întreaga rețea de la sursă până la robinet și nu doar în sistemele interne.
21. Perioada de 6 ani este prea mare, în ceea ce privește posibilitatea revizuirii programelor de monitorizare.

Art.2.- Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din martie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Călin POPESCU – TĂRICEANU

București,martie 2018

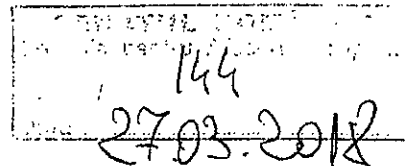
Nr.

Parlamentul României
Senat

Comisia pentru Afaceri Europene

RAPORT
la

**Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind
calitatea apei destinate consumului uman (reformare)- COM (2017) 753 final**

Comisia pentru Afaceri Europene a fost sesizată, în temeiul Protocolului nr.2, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunităților Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea 13/2008, în vederea elaborării unui raport/proces-verbal pentru **propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind calitatea apei destinate consumului uman (reformare), COM (2017) 753 final.**

În cadrul Comisiei pentru Afaceri Europene, raportor a fost domnul senator Allan COLIBAN.

La lucrările comisiei din data de 21 și 27 februarie și 21 și 27 martie 2018 au participat reprezentanți ai Ministerului Economiei, Ministerului Apelor, Ministerului Sănătății și Ministerului Afacerilor Europene, cu puncte de vedere.

Prezenta propunere de directivă modifică și completează Directiva 98183/CE privind calitatea apei destinată consumului uman.

Obiectivul prezentei directive este de a proteja sănătatea umană împotriva efectelor nefaste ale contaminării apei destinate consumului uman, prin asigurarea salubrității și a purității acesteia.

Elementele suplimentare care se regăsesc în propunere vizează:

- 1) Actualizarea listei parametrilor care trebuie analizați în apa potabilă, cu introducerea unor substanțe a căror posibilă prezență în apa potabilă a fost mai recent identificată sau al căror risc asupra sănătății a fost mai clar evidențiat de cercetările recente;
- 2) Introducerea abordării bazate pe riscuri pentru toți furnizorii de apă potabilă;
- 3) Îmbunătățirea reglementărilor privind transparența și accesul la informații actualizate pentru consumatori, precum și îmbunătățirea și simplificarea raportării către Comisia Europeană;
- 4) Reglementarea materialelor care intră în contact cu apa potabilă astfel încât să se elimine obstacolele care împiedică libera circulație a mărfurilor;
- 5) Îmbunătățirea accesului la surse sigure de apă potabilă.

Mai multe state membre și-au îndeplinit nevoile de bază în materie de servicii de alimentare cu apă cu ajutorul fondurilor politicii de coeziune.

În perioada 2014-2020, politica de coeziune a UE va investi 14,8 miliarde EUR în sectorul apei. Printre alte rezultate preconizate, peste 12 milioane de persoane vor beneficia de o mai bună alimentare cu apă.

Apa potabilă a reprezentat punctul central al primei inițiative cetățenești europene „Right2Water” (Dreptul la apă)⁴, care a adunat peste 1,8 milioane de semnături și la care Comisia a răspuns pozitiv. Inițiativa a fost transmisă Comisiei în decembrie 2013 și în cadrul ei s-a făcut apel, în special, ca „instituțiile UE și statele membre să fie obligate să se asigure că toți locuitorii se bucură de dreptul la apă și la salubritate” și ca „UE să-și sporească eforturile pentru a asigura accesul universal la apă și salubritate.”

Propunerea este o urmare directă a inițiativei cetățenești europene „Right2Water” (Dreptul la apă).

Revizuirea face, de asemenea, parte din planul de tranziție către o economie circulară.

Propunerea revizuită va ajuta statele membre să gestioneze apa potabilă într-o manieră sustenabilă și eficientă, contribuind astfel la reducerea consumului energetic și a pierderilor de apă inutile, la reducerea numărului de sticle din plastic pe care le utilizăm, prin îmbunătățirea încrederii oamenilor în apa de la robinet.

În urma examinării, Comisia pentru afaceri europene formulează următoarele:

Prezenta propunere de directivă respectă principiile subsidiarității și proporționalității, întrucât obiectivele sale nu pot fi realizate la nivel național, iar măsurile propuse și forma de directivă sunt adecvate.

1. Temeiul juridic

Propunerea este întemeiată pe articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (fostul articol 130s din Tratatul de instituire a Comunității Europene).

Este vorba despre același temei juridic ca și al directivei în curs de reformare.

2. Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

UE are competențe comune cu statele membre în ceea ce privește adoptarea de reglementări privind mediul și sănătatea în sectorul apei. Aceasta înseamnă că UE poate legifera doar în măsura în care tratatele permit acest lucru și trebuie să respecte principiile necesității, subsidiarității și proporționalității.

Obiectivele directivei, și anume de a proteja sănătatea umană de efectele nefaste ale oricărei contaminări a apei destinate consumului uman, se vor realiza prin stabilirea unor standarde de calitate minime la nivelul UE, precum și prin stabilirea unor cerințe minime în materie de control, raportare, acces la apă, transparență și măsuri de remediere în momentul în care aceste standarde nu sunt respectate.

Statele membre pot stabili care sunt acțiunile concrete (de exemplu tipul de măsuri de remediere sau programele de control efective) pe care doresc să le întreprindă.

Amploarea și efectelor acțiunii prevăzute în directivă înseamnă că obiectivele acesteia sunt realizate mai bine la nivelul UE decât la nivel național.

3. Principiul proporționalității

Evaluarea impactului care însoțește prezentul document arată că măsurile cele mai adecvate și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor care ar putea fi luate la nivelul UE cu ocazia revizuirii, se regăsesc în textul Directivei.

În același timp, textul propunerii necesită încă numeroase clarificări, drept pentru care transmitem următoarele observații.

4. Considerăm că:

a) Chiar dacă din punct de vedere al protejării stării de sănătate a populației, nu putem contesta alegerile CE, totuși **subliniem** că efortul financiar pe care îl implică monitorizarea tuturor parametrilor propuși precum și măsurile care trebuie luate pentru conformarea la valori atât de stricte, **nu se justifică în raport cu beneficiul**, cu atât mai mult cu cât valorile recomandate de OMS răspund obiectivului de protejare a sănătății tuturor categoriilor populaționale și se bazează pe studii demne de încredere.

b) **Motivatia Comisiei**, conform căreia, întrucât valorile actuale sunt în vigoare de decenii, se presupune **că nu vor exista costuri suplimentare**, întrucât se aplică deja tehnicile de tratare necesare pentru conformarea la aceste limite, **nu este sustenabilă**.

c) Introducerea noilor parametri precum și creșterea frecvenței de monitorizare presupun investiții importante în tehnică de laborator și personal calificat pentru care este necesar cel puțin un interval rezonabil de timp, dar și fonduri importante.

d) Introducerea de noi parametri **va induce costuri semnificative și pentru operatorii de apă**, metodele de analiză fiind costisitoare iar numărul laboratoarelor care pot realiza aceste determinări este limitat.

e) Sunt necesare precizări pentru unii parametri ca de exemplu:

- pentru Turbiditate, trebuie să se clarifice introducerea acestuia în grupul parametrilor microbiologici și frecvența de monitorizare zilnică sau online (frecvența va crește de la săptămânal la zilnic);

- pentru Crom sunt necesare precizări care să clarifice scăderea valorii maxime admise;

- pentru unele familii de substanțe cum ar fi PFAS (fiecare substanță perfluoroalchilată și polifluoroalchilată) este necesară denumirea substanțelor individuale pentru fiecare familie; totalul va reprezenta suma acestor substanțe individuale.

f) Expunerea prin apa potabilă este diferită de cea privind aditivii alimentari, astfel că o valoare de 0,5 este suficient de sigură. De asemenea riscul de supraexpunere este exprimat de EFSA în 0,7 mg/kg corp, ori concentrația în apă este de 0,7 mg/l.

Pentru a ajunge la o încărcare de 0,7 mg/kg corp, un sugar ar trebui să bea în fiecare zi o cantitate de apă egală cu greutatea lui, respectiv 3l/zi, ceea ce nu este posibil.

g) Parametrii trebuie analizați în acele Zone de Aprovizionare cu Apă Potabilă (ZAP) unde există industrie de profil și riscul apariției acestora în apa potabilă.

h) Ținând cont și de punctul de vedere a OMS, trebuie să **propunem eliminarea parametrilor: benzen, cianură, 1,2-diclorețan, mercur și hidrocarburi aromatice policiclice (HAP)** datorită faptului că acești parametri apar de regulă în urma unor incidente de poluare.

i) Efortul financiar și de resurse umane pe care îl presupune implementarea monitorizării perturbatorilor endocrini nu se justifică raportat la riscul asupra sănătății și că ar trebui analizați exclusiv din ZAP, în care sursa este de suprafață.

j) În ceea ce privește **perturbatorii endocrine** (beta -estradiol, bisfenolA, nonifenoli), în prezent nu există dovezi că ar exista riscuri pentru sănătate asociate apei potabile, care este o sursă minoră de expunere, iar astfel de riscuri sunt improbabile.

k) Aceste substanțe pot reprezenta o problemă pentru apele de suprafață fiind prezente în râuri care sunt afectate de efluenți proveniți din tratarea apelor uzate municipale și industriale, astfel încât suntem de părere că analiza acestora ar putea fi impusă numai în apele care provin din surse de suprafață.

l) Exista ZAP mici care ar trebui să realizeze investiții pentru conformare în condițiile în care valorile înregistrate nu impun niciun risc pe sănătate.

m) Parametrul **Legionella pneumophila** ar trebui analizat doar în clădirile publice prioritare, de ex. spitale, instituții de sănătate publică, clădiri cu capacități de cazare, unități penitenciare și campinguri care sunt dotate cu sistemele cu dușuri sau alte sisteme care produc aerosoli și care găzduiesc populații vulnerabile.

n) Nota prin care se preciza că este necesară analiza **doar a pesticidelor care pot fi prezente într-o anumită sursă de apă supusă potabilizării** ar trebui păstrată, deoarece multe din pesticidele prevăzute ca parametri de analizat pot să nu se regăsească în sursa de apă supusă potabilizării, ca urmare a istoricului agricol al terenului pe care este situată captarea.

o) În urma introducerii definiției privind operatorul de apă și clasificării acestuia în foarte mare, mare și mic, nu mai este clar dacă monitorizarea și raportarea se vor efectua cu luarea în considerare a zonei de aprovizionare cu apă (așa ca până în prezent) sau a operatorului de apă (acesta poate distribui apa din mai multe surse, în diverse zone de aprovizionare).

p) Directiva ar trebui să precizeze în mod explicit valori prag sau să clarifice dacă nu există pentru a asigura încrederea populației asupra informațiilor.

q) Frecvența minimă de prelevare pentru operatorii care furnizează peste 100 m.c. este foarte mare și imposibil de realizat

r) Referitor la evaluarea pericolelor corpurilor de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman **este necesară o clarificare și o corelare a termenilor utilizați** în această propunere de directivă cu cei folosiți în terminologia Directivei Cadru privind Apa și a celorlalte directive din domeniul apei, menționate la art. 8 (exemple: identificarea pericolelor, măsuri de atenuare, evaluarea pericolelor).

s) Pentru evaluarea microplasticelor directiva ar trebui să prevadă adoptarea unor metode analitice care să ghideze Statele Membre.

t) În ceea ce privește evaluarea riscului de distribuție internă, nu se menționează cum se va face accesul pe proprietățile private pentru realizarea analizei de risc. Abrogarea vechiului articol 10 referitor la asigurarea calității tratamentelor, echipamentelor și materialelor este prematură și nu va conduce la eliminarea în sine a barierei comerciale denunțată în considerentul 12. În plus, materialele care intră în contact cu apa potabilă reprezintă o problemă în întreaga rețea de la sursă până la robinet și nu doar în sistemele interne.

u) Perioada de 6 ani este prea mare, în ceea ce privește posibilitatea revizuirii programelor de monitorizare.

În urma dezbaterii, **membrii Comisiei pentru afaceri europene au hotărât, cu majoritate, formularea unei OPINII la COM(2017) 753 final.**

Comisia pentru afaceri europene, **supune Plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, proiectul de hotărâre privind adoptarea prezentei OPINII**, în conformitate cu art. 34 din Anexa la Regulamentul Senatului aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTĂ,
Senator Gabriela CRETU

SECRETAR,
Senator Cătălin TOMA

Realizat: Mihai ANGHEL, consilier raportor CAE